

Yoel Kitabı və Laodikeyadakı Yeddinci Gün

Adventist Kilsəsi - Dördüncü Hissə

Jeff Pippenger

2025-12-07

Dördüncü Nömrə

Yeşaya iyirmi səkkizdə “Yeruşəlim”i idarə edən “rişxəndçi adamlar” “Efrayimin sərxoşları” və “təkəbbür tacı” kimi təsvir olunurlar. “Tac” rəhbərliyi, “təkəbbür” isə şeytani xarakteri təmsil edir.

Sərxoşlar, Allahın izzət “tacı” olan qalıq (“qalığı”) ilə qarşılaşdırılır; çünki axırıncı yağış zamanı Rəbb, Onun çarmıxda “lütf padşahlığını” bərqərar etməsi ilə timsallaşdırıldığı kimi, Öz “izzət padşahlığını” bərqərar edir. Çarmıxdakı lütf padşahlığı bazar qanunu vaxtındakı izzət padşahlığını timsallaşdırır. Axırıncı yağış 11 Sentyabrda, yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi və dirilərin mühakiməsi başladığı zaman başladı.

“Mən gördüm ki, hər şey onların önündə duran yaxınlaşan böhrana böyük bir gərginliklə baxır və düşüncələrini ona yönəldir. İsrailin günahları əvvəlcədən mühakiməyə gətirilməlidir. Hər bir günah məbəddə etiraf edilməlidir, sonra iş irəliləyəcək. Bu indi edilməlidir. Dörd vaxtında qalıq xalq fəryad edib deyəcək: Allahım, Allahım, niyə Məni tərk etdin?”

“Axır yağış pak olanların üzərinə gəlir — o zaman hamı onu əvvəllər olduğu kimi qəbul edəcəkdir.

“Dörd mələk buraxıldıqda, Məsih Öz Padşahlığını quracaq. Son yağışı yalnız əllərindən gələni edənlər alacaqlar. Məsih bizə kömək edərdi. Hamı Allahın lütfü ilə, İsanın qanı vasitəsilə qalib gələ bilərdi. Bütün səma bu işlə maraqlanır. Mələklər maraqlanırlar.” Spalding and Magan, 3.

Vəhy kitabındakı dörd külək, Yeşaya tərəfindən də şərq küləyinin günü saxlanılmış sərt bir külək kimi təsvir olunur; necə ki, Vəhy kitabının çəkişmə doğuran dörd küləyi dörd mələk tərəfindən cilovlanmışdır. Bacı Uayt tərəfindən bu dörd külək “qopmağa can atan qəzəbli at” kimi, “ölüm və viranəlik” gətirən qüvvə olaraq müəyyən edilir. Dörd külək tədricən sərbəst buraxılır: əvvəlcə 11 sentyabr hadisələri ilə başlayaraq, sonra bazar günü qanunu zamanı böyük ölçüdə gücləndirilərək, nəhayət insanın sınaq müddəti başa çatdıqda tamamilə azad edilir.

Buraxılmış və cilovlanmış

Allahın sirrinin tamamlanmasını elan edən yeddinci şeypur, eyni zamanda üçüncü vaydır; o, İslamın azad buraxıldığı və sonra 11 sentyabrdan sonrakı dövrdə George W. Bush tərəfindən peyğəmbərcəsinə cilovlandığı 11 sentyabr hadisəsində peyğəmbərcəsinə çalındı. İslamın anası, İsmailin anası Həcər, cilovlama və azad buraxılmanın bir rəmzidir. O, Saranın vasitəsilə İbrahimlə nəsil artırmaq üçün Sara tərəfindən azad buraxıldı, sonra isə qısqanclıq üzündən Sara tərəfindən cilovlandı və bu, Həcərin qaçıb getməsinə səbəb oldu; nəhayət, mələk Həcəri qaçmaqdan saxladı və ona geri qayıtmağı söylədi. İshaqın doğulmasından sonra Həcərlə Saranın çəkişməsi davam etdi, nəhayət İbrahim kənizi qovdu və bununla onun üzərinə başqa bir cilov qoymuş oldu.

İslamın dörd mələyi Vəhy kitabının doqquzuncu fəslinin on beşinci ayəsindəki üç yüz doxsan bir il və on beş günlük peyğəmbərlik dövrünün əvvəlində sərbəst buraxıldı və sonra 11 avqust 1840-cı ildə cilovlandı.

Və altıncı mələk sur çaldı, mən Allahın önündə olan qızıl qurbangahın dörd buynuzundan bir səs eşitdim; o səs suru olan altıncı mələyə deyirdi: Böyük Fərat çayında bağlı olan dörd mələyi azad et. Və insanların üçdə birini öldürmək üçün bir saata, bir günə, bir aya və bir ilə hazırlanmış olan o dörd mələk azad edildi. Vəhy 9:13–15.

Üçüncü yayın İslamı 11 Sentyabrda hücum etmək üçün buraxıldıqdan sonra, George W. Bush terrorizmə qarşı dünya miqyaslı müharibəsinə başladı və İslamın üzərinə bir cilov qoydu. İslamın simvolu olan İsmailin ilk xatırlanması, İsmailin nəsilələrinin hər bir insana qarşı olacağını və hər bir insanın da onlara qarşı olacağını bildirir.

Rəbbin mələyi ona dedi: “Bax, sən hamiləsən və bir oğul doğacaqsan; onun adını İsmayıl qoyacaqsan; çünki Rəbb sənə zillətini eşitmişdir. O, vəhşi bir adam olacaq; onun əli hər kəsə qarşı, hər kəsin əli də ona qarşı olacaq; və o, bütün qardaşlarının qarşısında məskən salacaq.” Yaradılış 16:11, 12.

İslam dünyanın sonunda “hər kəsin əli”nin əleyhinə olacağı qüvvədir və İslam da hər kəsin əleyhinə olacaqdır; necə ki, bu gün bu, tam surətdə yerinə yetməkdədir. Peyğəmbərlik rəmzi kimi İslamın xüsusi işi dünya müharibəsini meydana gətirməkdir. Bu mövzu İlyasın, Vəftizçi Yəhyanın hekayəsi ilə təsdiqlənir və Vəhy kitabında “millətlərin qəzəblənməsi” kimi təqdim olunur.

“Burada qeyd olunan ‘o sıxıntı vaxtının başlanğıcı’ bələlərin tökülməyə başlayacağı zamana deyil, onların tökülməsindən azacıq əvvəlki bir dövrə aiddir; o zaman Məsih məbəddədir. Həmin vaxt, xilas işi başa çatmaqda ikən, yer üzünə sıxıntı gələcək, millətlər qəzəblənəcək, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmasınlar deyər cilovlanacaqlar. O zaman ‘axır yağış’, yaxud Rəbbin hüsurundan gələn tərəvət enəcək ki, üçüncü mələyin uca səsinə qüvvət versin və müqəddəsləri son yeddi bələnin töküləcəyi dövrdə möhkəm dayanmağa hazırlasın.” Early Writings, 85.

“Son yağış”ın yağdığı “günlər”də Məsih, Daniel kitabında təsvir olunduğu kimi, Öz izzət səltənətini qurur.

Və bu padşahların günlərində göylərin Allahı elə bir padşahlıq quracaq ki, o, heç vaxt məhv edilməyəcək; və bu padşahlıq başqa xalqa verilməyəcək, əksinə bütün bu padşahlıqları parça-parça edib yox edəcək və özü əbədi duracaq. Daniel 2:44.

Məsihin Öz izzət səltənətini qurduğu “günlərdə”, Məsihin “tacı” olan izzət sahibləri, “təkəbbür tacını” taxan sərxoşlarla qarşılaşdırılır. Habakkukun yazılması və “ləvhələr” üzərində aydın şəkildə bəyan edilməsi görəkən “görümü”, Adventizmin təməl həqiqətlərinin tarixi şahidliyini canlı surətdə təsvir edir. Habakkukun şəhadətində Yoelin iki sinfi — ya “təkəbbür”ə, ya da “izzət”ə aid olanlar — imanla bəraət qazanan bir sinif və ya təkəbbürlə yüksəldilən bir sinif kimi təqdim olunur. İkinci fəslin dördüncü ayəsi bu iki sinfə müraciət edir və onlar Fərisey ilə Vergi Yığının klassik misalına paralellik təşkil edir. Vergi Yığan bəraət qazanmış halda evinə getdi,

Fəriseyin isə “canı” “doğru deyil”, çünki o, “yuxarı qaldırılmışdır”.

Budur, qürura qapılmış olanın canı özündə doğru deyildir; amma saleh öz imanı ilə yaşayacaqdır. Habakkuk 2:4.

Növbəti ayədə Habakkuk qəlbləri təkəbbürlə yüksəlmiş olan sinfi sərxoş kimi müəyyən edir və bununla da Yeşayanın və Habakkukun sərxoşlarını “təkəbbür”lə əlaqələndirir.

Bəli, həm də şərab üzündən günaha batdığına görə o, məğrur bir adamdır; evində qalmır; istəyini ölümlər diyarı kimi genişləndirir, ölüm kimidir və doymur; əksinə, bütün millətləri öz yanına toplayır və bütün xalqları öz başına yığır. Habakkuk 2:5.

Yadda saxlamağa dəyər ki, Habaqquq kitabındakı bu ayələr təkcə Millerçi tarixdə yerinə yetməmişdi, həm də onların yerinə yetməsi həm Ellen Uaytın, həm də Adventizmin erkən öncüllərinin ümumi müzakirə mövzusu olmuşdur. Millerçi tarixin dördüncü ayəsində təmsil olunan imanla bəraət qazananlar, həm ləngimə vaxtını, həm də Babilin süqutunu elan edən ikinci mələyin xəbərinin gəlişini qeyd edən ilk məyusluq böhranına tab gətirənlər idi. Millerçilər həmin sınaq tarixinin daxilində belə başa düşürdülər ki, tarixən protestant olmuş əvvəlki əhd xalqı Babilin qızlarına çevrilmişdi. Həmin protestantlar, əhd xalqını təmsil edən Sardis kilsəsi ilə təmsil olunan protestantlar idi; çünki onların “adı” var idi ki, bu da həm xasiyyətin, həm də əhd münasibətinin rəmzidir, lakin onlar ölü idilər.

Sardisdəki kilsənin mələyinə yaz: Allahın yeddi Ruhuna və yeddi ulduza malik olan belə deyir: Mən sənə əməllərini bilirəm; sən dirisən deyə ad çıxarmısan, amma ölüsən. Vəhy 3:1.

1844-cü ilin 19 aprel tarixində başlayıb sonradan 22 oktyabrda başa çatan sınaq prosesində — sınaqdan keçməyənlər qürurla yüksəldildilər; və əgər biz beşinci ayədən sonrakı ayələri oxusaq, insan qürurunun səciyyəsi orada papal təkəbbürün və özünüucaltmanın bir nümunəsi ilə əyani şəkildə göstərilmişdir. Bu, iyirminci ayədə belə bir bəyanla sona yetir ki, Rəbb Öz müqəddəs məbədidədir; qoy bütün yer üzü sükut etsin.

Lakin Rəbb Öz müqəddəs məbədidədir; qoy bütün yer üzü Onun hüzurunda sussun. Habakkuk 2:20.

Habakkukun ikinci fəslinin ikinci ayəsi 19 aprel 1844-cü ilin ilk məyusluğunu göstərir və fəsil iyirminci ayə ilə başa çatır; bu ayə Rəbbin Öz məbədinə qəflətən gəldiyi 22 oktyabr 1844-cü ili aydın şəkildə göstərir.

1844-cü il oktyabrın 22-də dörd gəliş (sətir üzərinə sətir)

“Daniel 8:14-də diqqətə çatdırılan, məbədin təmizlənməsi üçün Məsihin bizim baş kahinimiz kimi Ən Müqəddəs Yərə gəlişi; Daniel 7:13-də təqdim olunduğu kimi, Bəşər Oğlunun Qədimlər Qədiminin yanına gəlişi; və Malakinin qabaqcadan xəbər verdiyi kimi, Rəbbin Öz məbədinə gəlişi — bunlar eyni hadisənin təsvirləridir; və bu, həmçinin Məsihin Matta 25-dəki on bakirə məsəlində təsvir etdiyi bəyin toy məclisinə gəlişi ilə də təmsil olunur.” The Great Controversy, 426.

Üçüncü və dördüncü ayələr, ikinci ayədən iyirminci ayəyədək olan sınaq prosesində — 19 aprel 1844-dən 22 oktyabr 1844-ədək olan sınaq prosesində — meydana çıxan iki sinfi müəyyən edir. Dördüncü ayədən on doqquzuncu ayəyədək, Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin 11 sentyabrda enişindən sonra gələn tarixi nəzərə alan on dördüncü ayə istisna olmaqla, papalıq hakimiyyətinə müraciət edilir.

Çünki yer üzünü Rəbbin izzətinin biliyi ilə dolacaq, necə ki sular dənizi örtür. Habaqquq 2:14.

Millerçi tarixində ikinci mələyin sınaq prosesi zamanı iki sinif ibadət edənlər formalaşdı və bundan sonra 22 oktyabr 1844-cü il böhranında özünü göstərdi. Məndəki pislərin xarakteri papalığın xarakteridir və həmin sınaq dövründə sadıq Millerçilər, ikinci mələyin xəbəri ilə uyğun olaraq, Millerçi xəbəri rədd etmələri vasitəsilə protestant kilsəsinin Romanın qızlarına çevrildiyini elan etməyə gəldilər. 19 aprel tarixində başlayıb 22 oktyabrda başa çatan mübahisə, xarakterin ya Belşassar kimi Babilin şarabını içən məğrur bir kəs olaraq, ya da Belşassarın qarşısında duran Daniel kimi imanla saleh sayılan biri olaraq aşkara çıxdığı yerdədir. Bu mübahisə, üçüncü mələyin xəbəri ilə əlaqəli əbədi həqiqətlərə dünyanı oyadan dramatik hadisələrin cərəyan etdiyi yerdədir. Sərxoş olanla saleh sayılanın qarşı-qarşıya qoyulması, dünyanın məsələlər barədə necə işıqlandırıldığına dair dəlilin konteksti daxilində verilir: “Çünki sular dənizi örtüyü kimi, yer üzünü də Rəbbin izzətinin biliyi ilə dolacaqdır.” Bu işıqlandırma 11 sentyabrda başladı.

Habakkukun ikinci fəslində təmsil olunan tarixin sonunda Rəbb 22 oktyabr 1844-cü ildə qəflətən Öz məbədinə gəldi. O, bunu Daniel səkkizin on dördüncü ayəsində Palmoni olaraq bəyan etdiyi peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə etdi.

Palmoni

Müqəddəs Kitab təqviminin yeddinci ayının onuncu günündə, hansı ki, 1844-cü ildə onuncu ayın iyirmi ikinci gününə təsadüf edirdi, Həbəqquq 2:20 yerinə yetdi və Məsihin səmavi məbəddəki xidmətində bir dövrü dəyişikliyi müəyyən edən “fəsil və ayə”də simvolik “220” rəqəmi görünür. Yüz qırx dörd minin peyğəmbərlik xarakteristikalarından biri budur ki, onlar Quzunu hara getsə, Onun ardınca gedənlərdir. Məsihə tabe olmaq, Onun Kəlamında Onun ardınca getmək deməkdir.

Onun Kəlamında “220” rəqəmi ilahiliklə bəşəriyyətin birləşməsini simvolik surətdə təmsil edir və Məsihin məhz həmin tarixdə başladığı iş Onun ilahiliyini bəşəriyyətlə birləşdirməsi işi idi. 1844-cü ildə onuncu ayın iyirmi ikinci günündə, yaxud simvolik olaraq iyirmi ikinin onla vurulmasının “220”yə bərabər olması ilə ($22 \times 10 = 220$), başqa sözlə desək, simvolik olaraq “220”yə bərabər olan məhz həmin tarixdə, Məsih təhqiqat mühakiməsinə başlamaq üçün müqəddəs yerdən Ən Müqəddəs Yere keçdiyi zaman Həbəqquq “2:20” yerinə yetdi.

Palmoni, Möhtəşəm Say, Adventizmin mərkəzi sütunu olan “sual və cavab”ın daxilində dayanır və adventistlərin əksəriyyəti bu həqiqətdən tamamilə bixəbərdir.

“Başqalarının hamısından daha çox, Advent imanının həm təməli, həm də mərkəzi sütunu olmuş Müqəddəs Yazı bu bəyanat idi: «İki min üç yüz axşama-səhərə qədər; sonra məbəd təmizlənəcək.» [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on üçüncü və on dördüncü ayələri on üçüncü ayədə verilən və on dördüncü ayədə cavablandırılan bir sualı ifadə edir. İbranicə “Palmoni” sözü on üçüncü ayədə “o müəyyən müqəddəs” kimi tərcümə olunmuşdur və Məsihin həmin xüsusi adı “Möcüzəli Sayıcı” və ya “Sirlərin Sayıcısı” mənasını verir.

Ellen Uayt on dördüncü ayənin Adventizmin mərkəzi sütunu və təməli olduğunu müəyyənləşdirərkən, ilahi vurğunu bu iki ayənin sual və cavabı üzərinə qoyur; bu isə tələb edir ki, Möcüzəli Sayıcı kimi Məsih əsas istinad nöqtəsi olsun. Bacı Uayt hər hansı bir mətn parçasının mərkəzi həqiqəti kimi Məsihə baxmağın əhəmiyyətini təkrar-təkrar vurğulamışdır və on üçüncü və on dördüncü ayələrdə Məsihin birbaşa zühuru vardır — “o müəyyən müqəddəs,” — ki, o da Palmonidir.

Adventizm 1863-cü ildə Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ı rədd etdikdə, onlar Palmoniyə gözlərini yumdular; çünki sual və cavabın peyğəmbərlik quruluşu Musanın “yeddi vaxt”ı ilə Danielin “iki min üç yüz gün”ü arasındakı münasibətə əsaslanır. Musanın “yeddi vaxt”ı, yaxud iki min beş yüz iyirmi il, və Danielin “iki min üç yüz axşam və səhər”i, yaxud iki min üç yüz il arasındakı peyğəmbərlik münasibəti zaman vasitəsilə təsbit olunur; zaman isə rəqəmlərlə təmsil edilir və Ecəzkar Sayıcı Adventizmin mərkəzi sütunu olan sual ilə cavabın məhz mərkəzində dayanır. Josephusun yazılarını oxumuş olanlar, ola bilsin, onun Allah tərəfindən yaradılmış iki xüsusi şeyi müəyyən edən məntiqi dəlillərini xatırlayırlar. Bunlardan biri ibrani dili, digəri isə ölcülə bilən zaman idi ki, bu da öz növbəsində riyaziyyatı zəruri edir.

On üçüncü ayə “Nə vaxta qədər?” deyə soruşur. Ayə “nə vaxt” deyə soruşmur, “nə vaxta qədər?” deyə soruşur. Sualın müddətlə bağlı olması (nə vaxta qədər?) və ya müəyyən bir zaman nöqtəsi ilə bağlı olması (nə vaxt?) onu düzgün başa düşmək üçün əsas əhəmiyyət daşıyır. On dördüncü ayədəki sualın cavabı ya müəyyən bir zaman nöqtəsini, ya da bir zaman müddətini və bəlkə də hər ikisini göstərir; lakin cavab nə olursa-olsun, o, mütləq on üçüncü ayədəki sualın kontekstində yerləşdirilməlidir. Kəlamı düzgün bölmək, yaxud başqa sözlə, on dördüncü ayənin cavabını düzgün anlamaq üçün sualın kontekstini düzgün başa düşmək tələb olunur. Bu, “nə vaxt”dır, yoxsa “o zaman”?

Efrayimin sərxoşları qeyri-müəyyən şəkildə öyrədirlər ki, on dördüncü ayə zaman daxilində bir nöqtəni müəyyən edir; onlar bu nöqtəni 22 oktyabr 1844-cü il kimi müəyyənləşdirirlər və bunu etdikdə, çox mümkündür ki, indicə The Great Controversy əsərindən sitat gətirdiyimiz parçaya istinad etsinlər; lakin Allahın Kəlamı heç vaxt dəyişmir və heç vaxt uğursuz olmur. “Nə vaxta qədər” sualı zaman daxilində bir nöqtəni deyil, müddəti müəyyən edir. 22 oktyabr 1844-cü il təhqiqat hökmü dövrünü başlatdı və həmin işlə bağlı həqiqətlər əbədi Müjdəni təmsil edir və sadəcə onun başlandığı tarixdən qat-qat daha mühümdür.

İbrani dili qrammatikası aydındır və həmin eyni məna King James Version-a tərcümə edilmişdir. Qrammatika sualı açıq şəkildə müddət kontekstində yerləşdirməklə kifayətlənmir, həm də “nə vaxta qədər” sualı Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin bir rəmzidir. Bir neçə şahid əsasında göstərilə bilər ki, rəmz olaraq “nə vaxta qədər” sualı 11 sentyabr tarixindən Bazar günü qanununa qədər olan tarixi təmsil edir. Palmoni və Yoelə qayıtmazdan əvvəl, əvvəlcə “nə vaxta qədər”

rəmzini nəzərdən keçirəcəyik.

Nə Vaxta Qədər? Yeşaya Altı

Yeşaya kitabının altıncı fəslinin üçüncü ayəsində mələklər yer üzünün Allahın izzəti ilə dolu olduğunu bəyan edirlər.

Və biri o birinə səslənib dedi: Müqəddəs, müqəddəs, müqəddəsdir Ordular Rəbbi; bütün yer üzü Onun izzəti ilə doludur. Yeşaya 6:3.

Bacı Uayt Vəhy 18-dəki mələyin enişini üçüncü ayədəki mələklərlə əlaqələndirir.

“Onlar [mələklər] gələcəyi, bütün yer üzünün Onun izzəti ilə dolacağı vaxtı gördükcə, qələbəli həmd nəğməsi ahəngdar ilahi ilə birindən digərinə əks-səda verərək belə səslənir: ‘Müqəddəs, müqəddəs, müqəddəsdir Ordular Rəbbi.’” Review and Herald, December 22, 1896.

Yeşaya 9/11-dədir və o, görmək və eşitmək istəməyən Laodikeyalı bir xalqa 9/11 xəbərini nə vaxta qədər təqdim etməli olduğunu soruşur: “Nə vaxta qədər?” Ona deyilirdi ki, şəhərlər viran edilənədək səbir və qətiyyətlə davam etməlidir; şəhərlərin məhvi isə bazar qanunu ilə başlayır, o zaman ki, milli dönüklüyün ardınca milli fəlakət gəlir.

O zaman mən dedim: Ya Rəbb, nə vaxta qədər? O isə cavab verdi: şəhərlər sakinsiz qalaraq viran olana, evlər adamsız qalana və ölkə bütövlüklə xarabalığa dönənə qədər; Rəbb adamları uzaqlara sürgün edənə və ölkənin ortasında böyük bir tərk edilmişlik olana qədər. Lakin yenə də onda onda bir pay qalacaq; o da qayıdacaq və yeyilib tükənəcək. Yarpaqlarını tökdükdə kötlüyü özlərində qalan terebint və palıd ağacı kimi, müqəddəs nəsil də onun kötlüyü olacaqdır. Yeşaya 6:11–13.

9/11 zamanı, yer üzü Allahın izzəti ilə işıqlandığı vaxt, Yeşaya axırıncı yağış xəbərini təqdim etmək üçün məsh olunur və o soruşur: ürəkləri kökəlmiş insanlara 9/11 xəbərini nə vaxta qədər təqdim etməlidir? Cavab belədir: bazar qanununa “qədər”, o zaman ki, “ölkənin ortasında böyük bir tərk etmə” olacaq. “Böyük tərk etmə” Laodikeya Adventizmi tərəfindən həyata keçirilir; Yeşaya iyirmi ikinci fəsildə onları Şevna kimi təqdim edir.

Budur, Rəbb səni qüdrətli bir sürgünlə götürüb aparacaq və səni mütləq örtəcək. O, səni şübhəsiz zorla çevirib böyük bir ölkəyə top kimi atacaq; orada öləcəksən və izzətinin cəng arabaları ağanın evinin rüsvayçılığı olacaq. Mən səni məqamından qovacağam və o, səni vəzifəndən aşağı çəkəcək. Yeşaya 22:17–19.

Laodikeya Adventizmi Bazar günü qanunu zamanı həqiqəti tərk edir və orada, Daniel kitabının on birinci fəslinin qırx birinci ayəsində təsvir olunduğu kimi, “yıxılır”.

O həm də əzəmətli ölkəyə girəcək və bir çox ölkələr devriləcək; lakin bunlar onun əlindən qurtulacaq: Edom, Moav və Ammon övladlarının başlıcası. Daniel 11:41.

Yeşaya “nə vaxta qədər” deyər soruşduqda, ona deyilən budur ki, Daniel on birinci fəslin qırx birinci ayəsindəki “çoxları”nın Şənbəni və Allahı tərk etdikləri zaman “devriləcəkləri” Bazar günü qanununa qədər bu xəbəri Adventizmə çatdırsın. O zaman, Müqəddəs Kitabın bütün kitablarının

qovuşduğu və sona çatdığı Vəhy kitabında təmsil olunduğu kimi, onlar Rəbbin ağzından qusulub atılacaqlar; orada Yeşaya iyirmi ikinci fəsildə Şebna “uzaq bir ölkəyə top kimi” “şiddətlə” atılaraq “uzaqlara” “kənarlaşdırılır”.

Həmin zaman dövründə, “onda bir” (yəni onda bir pay) kimi təmsil olunan qalıq “qayıdar”; bu parçadakı həmin qalıq, yarpaqları töküldükdə özündə qalan “maddə”si olan ağaclara bənzədilir. Peyğəmbərlik rəmziyyatında “yarpaqlar” iman etirafını təmsil edir. Adventizm bazar qanununa gəlib Allahın Şənbəsinin yerinə həftənin birinci gününü qəbul etdikdə, onlar “iman etirafı” yarpaqlarını tökəcək və artıq Allahın yeddinci gün Şənbəsinə qoruyub saxladıqlarını iddia etməyəcəklər.

“Əncir ağacının lənətlənməsi əməli məsələlərdən biri idi. Məsihin lap önündə iddialı yarpaqları ilə öyünən o barsız ağac yəhudi xalqının rəmzi idi. Xilaskar İsrailin məhvinin səbəbini və labüdlüyünü Öz şagirdlərinə aydın göstərmək istəyirdi. Bu məqsədlə O, ağaca mənəvi xüsusiyyətlər verdi və onu ilahi həqiqətin bəyançısına çevirdi. Yəhudilər Allaha sədaqət bəslədiklərini bəyan edərək bütün digər xalqlardan seçilib fərqlənirdilər. Onlar Onun tərəfindən xüsusi surətdə lütfə nail edilmişdilər və bütün başqa xalqlardan üstün salehlik iddiasında idilər. Lakin onlar dünyaya məhəbbət və qazanc hərisliyi ilə pozulmuşdular. Öz bilikləri ilə öyünürdülər, amma Allahın tələblərindən bixəbər idilər və riyakarlıqla dolu idilər. Barsız ağac kimi, onlar da zahirdə sulu və gözə xoş görünən, iddialı budaqlarını yuxarıya doğru yayırdılar, lakin “yarpaqlardan başqa heç nə” vermirdilər. Öz möhtəşəm məbədi, müqəddəs qurbangahları, mitralı kahinləri və təsirli mərasimləri ilə yəhudi dini zahiri görünüşdə həqiqətən gözəl idi, amma təvazökarlıq, məhəbbət və xeyirxahlıq onda yox idi.”

“Əncir bağındakı bütün ağaclar meyvədən məhrum idi; lakin yarpaqsız ağaclar heç bir gözlənti oyatmır və heç bir məyusluğa səbəb olmurdu. Bu ağaclarla başqa millətlər təmsil olunurdu. Onlar da yəhudilər kimi təqvadən məhrum idilər; lakin Allaha xidmət etdiklərini iddia etməmişdilər. Yaxşılıq barədə lovğalı iddialar irəli sürmürdülər. Onlar Allahın işlərinə və yollarına qarşı kor idilər. Onlar üçün əncir mövsümü hələ gəlməmişdi. Onlar hələ də onlara nur və ümid gətirəcək bir günü gözləyirdilər. Allahdan daha böyük nemətlər almış yəhudilər isə bu ənamları sui-istifadə etdiklərinə görə məsul tutulurdular. Lovğalıqla öyündükləri imtiyazlar onların təqsirini yalnız daha da artırırdı.” The Desire of Ages. 582, 583.

Bazar qanunu zamanı, Laodikeyalı Adventizmin Allahın əhd xalqı olduqlarına dair etirafı aradan qalxır, çünki onlar ölüm əhdinin nişanını qəbul edir və həyat əhdinin möhürünü rədd edirlər. Sonra onlar etiraf yarpaqlarını üzərlərindən atırlar və nəzərə gətirilən şey, Yeşaya ilə təmsil olunan bir qalıqdır; həmin qalıq 11 Sentyabrda köhnə yollara “qayıtdı”, sonra (Yeşaya) öz pozulmuş təcrübəsini dərk etdikdə torpağa qədər alçaldıldı və bundan sonra qurbangahın üstündən götürülmüş bir közlə paklandı. Sister White bizə bildirir ki, qurbangahdan götürülən göz paklanmanı təmsil edir, lakin paklanma sadəcə olaraq közün Yeşayanın dodaqlarına toxunması ilə həyata keçirilən şeydir.

“Alovlu kömür təmizlənmənin rəmzidir. Əgər o, dodaqlara toxunarsa, onlardan heç bir murdar söz çıxmaz. Alovlu kömür həmçinin Rəbbin qullarının söylərinin qüdrətini də simvolizə edir.” Review and Herald, 16 oktyabr 1888.

Axır günlərdə yerə atılan qurbangahın “kömürləri”, Vəhy kitabının səkkizinci fəslinin ilk beş ayəsində yeddinci və son möhür açıldıqda yerə atılan kömürlərdir. Yeşaya, və buna görə də yüz qırx dörd min, kömürün dodaqlarına toxunması ilə təmizlənilər, lakin “kömür” bir ismarıqdır. Mələyin əlindən kitabı götürüb yedikləri zaman o, onların dodaqlarına toxunur.

Onları Öz həqiqətinlə təqdis et: Sənin sözün həqiqətdir. Yəhya 17:17.

“Qayıdan” və qalıq (artıq) olanlar palıd və terebint ağacları kimi təmsil olunurlar; və necə ki, Məsih “ağacı əxlaqi keyfiyyətlərlə təchiz etmiş və onu ilahi həqiqətin şərhçisi etmişdi”, Yeşayanın ağacları da “maddə” ilə təmsil olunan “əxlaqi keyfiyyəti” öz daxilində daşıyırlar. Maddə ağaclarla qalır, hətta yalnız zahiri etirafın yarpaqları olanlar kənara atıldıqda belə. “Müqəddəs toxum” həmin “maddə”dir və Məsih peyğəmbərliyin “müqəddəs toxumu”dur. Qalıq kimi təmsil olunan və altıncı fəsildə Yeşayanın özü ilə də təmsil edilən həmin ağaclar insanları, buna görə də bəşəriyyəti təmsil edir, müqəddəs toxum isə ilahiliyi təmsil edir. Beləliklə, Yeşaya 6 Adventizmin 11 sentyabrdan bazar qanununadək təmizlənməsini müəyyən edir və Yeşayanın həmin peyğəmbərlik tarixinə verdiyi təfərrüatların hamısı onun “nə vaxta qədər” sualı ilə təmsil olunur. Yeşaya üçün “nə vaxta qədər” sualının cavabı 11 sentyabrdan bazar qanununadək idi.

Nə Qədər Uzun? 1840–1844

11 avqust 1840, 11 sentyabrın timsalı idi və 11 avqust 1840-dan 22 oktyabr 1844-ə qədər uzanan peyğəmbərlik tarixi ərzində İlyas ilə İzebelin peyğəmbərləri arasında Karmel dağındakı döyüş baş verdi. Nəhayət, Baalın peyğəmbərlərinin yalançı peyğəmbərlər olduğu aşkara çıxarıldı və onlar İlyas tərəfindən edam edildi, lakin qarşıdurmanın lap əvvəlində İlyas bu sualı verdi: “nə vaxta qədər” siz iki fikir arasında tərəddüd edəcəksiniz.

İlyas bütün xalqa yaxınlaşıb dedi: Nə vaxta qədər iki fikir arasında tərəddüd edəcəksiniz? Əgər Rəbb Allahdırsa, Onun ardınca gedin; yox, əgər Baaldırsa, onda onun ardınca gedin. Xalq isə ona bir söz belə cavab vermədi. Onda İlyas xalqa dedi: Mən, yalnız mən, Rəbbin peyğəmbəri olaraq qalmışam; Baalın peyğəmbərləri isə dörd yüz əlli nəfərdir. 1 Padşahlar 18:21, 22.

İlyas 11 avqust 1840-cı ildədir; o nəsildən soruşur ki, Millerit xəbəri doğrudurmu, yoxsa yalandır? Bu, Yeşaya 6-da olduğu kimi, Laodikeyaya verilən başqa bir xəbərdir.

“Minlərlə insan William Millerin vəz etdiyi həqiqəti qəbul etməyə yönəldildi və Allahın qulları İlyasın ruhu və qüdrəti ilə bu xəbəri bəyan etmək üçün qaldırıldı. İsanın sələfi olan Yəhya kimi, bu təntənəli xəbəri vəz edənlər də baltanı ağacın kökünə qoymağa və insanları tövbəyə layiq bəhrələr gətirməyə çağırmağa məcbur olduqlarını hiss edirdilər. Onların şəhadəti kilsələri oyatmaq, onlara güclü təsir göstərmək və onların həqiqi xarakterini aşkara çıxarmaq üçün yönəlmişdi. Və gələcək qəzəbdən qaçmaq barədə təntənəli xəbərdarlıq səsləndirilərkən, kilsələrlə birləşmiş olanların çoxu şafa verən xəbəri qəbul etdi; onlar öz sapmalarını gördülər və acı tövbə göz yaşları, dərin can ızdırabı içində Allahın qarşısında özlərini alçaltılar. Allahın Ruhunu onların üzərinə endikcə, onlar da bu hayqırtının səsləndirilməsinə kömək etdilər: ‘Allahdan qorxun və Ona izzət verin; çünki Onun hökm saati gəlib çatmışdır.’” Early Writings, 233.

1840–1844-cü illərin sınaq tarixində İlyasın xəbərini rədd edən protestantlar Romanın qızlarına çevrildilər və protestantlığın mantiyasını Millerçi Adventizmə təslim etdilər. Yeşaya və İlyasla birlikdə, “nə vaxta qədər” sualının 11 sentyabrda başlayan və bazar qanunu ilə başa çatan tarixin rəmzi olduğuna şəhadət edən iki şahidimiz vardır. Millerçi tarixdə 11 avqust 1840, 11 sentyabra uyğun gəlir, və 22 oktyabr 1844, bazar qanununa uyğun gəlir. Göydən od enib İlyasın təqdimini yandırır-yaxanda, on iki daşın hamısı təqdim ilə birlikdə işıqlandırıldı; beləliklə, yüz qırx dörd min nəfər işıqlandırılmış daşlar kimi təsvir olunan bir bayraq olaraq işarələndi. Bundan sonra yalançı peyğəmbərlər İlyas tərəfindən öldürüldü, necə ki, Birləşmiş Ştatlar da, yalançı peyğəmbər olaraq, bazar qanununda altıncı səltənət kimi öldürülür.

Yeşaya 6, 11 sentyabrdan Bazar qanununa qədər Allahın xalqı arasında bir sınaq, paklanma və təmizlənmə prosesini vurğulayır. İlyas Allahın xalqının Laodikeya münasibətinə müraciət edir, lakin eyni zamanda həqiqi və yalançı peyğəmbər arasındakı fərqə və nəticə etibarilə həqiqi və ya yalançı ismarıca dair dəlil də təqdim edir. Beləliklə, 11 avqust 1840-cı ildən başlayıb 22 oktyabr 1844-cü ildə sona çatan dövrdə Sardis mərhələsinin protestantlarının üzərinə peyğəmbərlik sınağı gətirildi və Karmel dağındakı odun iki sinfə bölünmə yaratdığı kimi, 1844-cü ildə də iki sinif zahir oldu. Sınaq prosesində olan bu siniflərdən biri tezliklə “keçmiş” əhd xalqına çevriləcək olan xalq idi, digər sinif isə Allahın 22 oktyabr 1844-cü ildə əhd bağlayacağı Millerçi Adventizm idi. Sınaq və bölünmə dövrü bağın hekayəsidir, çünki Sardis protestantizmi mürtəd protestantizm rolunu yerinə yetirməyə başladığı məhz həmin nöqtədə Millerçi Adventizmin həqiqi peyğəmbər olduğu göstərildi. Necə ki, Baalın peyğəmbərləri yalançı kimi ifşa olundular, eləcə də keçmiş əhd xalqı da ifşa edildi və sonra Millerçilər tərəfindən Romanın bir qızı kimi müəyyən edildi. Karmel dağının hekayəsi, həmçinin həmin tarixin Millerçilərin zamanında yerinə yetməsi, Yeşaya 6-ya dair ikinci bir şahid təqdim edir ki, “nə vaxta qədər” sualı 11 sentyabrdan Bazar qanununa qədər olan zaman dövrünün rəmzidir.

“«İbrahimin, İshaqın və İsrailin Rəbbi Allahı,» — deyə peyğəmbər yalvarır, — «qoy bu gün məlum olsun ki, İsraildə Allah Sənsən, mən isə Sənin qulunam və bütün bunları Sənin sözlənlə etmişəm. Məni eşit, ya Rəbb, məni eşit ki, bu xalq bilsin ki, Rəbb Allah Sənsən və onların ürəyini yenidən Özünə tərəf döndərmisən.»”

“Öz təntənəsi içində əzici bir sükut hamının üzərinə çökür. Baalın kahinləri vahimə içində titrəyirlər. Öz təqsirlərinin fərqlində olaraq, onlar cəld cəzanın gələcəyini gözləyirlər.

“İlyasın duası başa çatan kimi, parlaq şimşək çaxmalarına bənzər alov dilləri göydən ucalmış qurbangahın üzərinə enir, qurbanı yandırır külə döndərir, xəndəkdəki suyu yalayır udur və hətta qurbangahın daşlarını da yandırır məhv edir. Alovun parıltısı dağı işıqlandırır və izdihamın gözlərini qamaşdırır. Aşağıdakı vadilərdə, yuxarıdakılardan baş verənləri həyəcanlı intizar içində izləyən bir çoxlarının olduğu yerdə, odun enişi aydın görünür və hamı bu mənzərə qarşısında heyretə gəlir. Bu, Qırmızı dənizdə İsrail övladlarını Misir ordusundan ayıran od sütununu xatırladır.

“Dağın üstündəki xalq görünməz Allahın qarşısında heyret içində yerə qapanır. Onlar göydən göndərilmiş oda baxmağa davam etməyə cürət etmirlər. Özlərinin də məhv ediləcəyindən qorxurlar; və İlyasın Allahını, sədaqət borclu olduqları atalarının Allahı kimi qəbul etmək

vəzifələrinə məhkum olmuş halda, hamısı birlikdə, bir ağızdan fəryad edirlər: ‘Rəbb, Odur Allah; Rəbb, Odur Allah.’ Bu nida heyrət doğuran aydınlıqla dağın üzərində səslənir və aşağıdakı düzənlikdə əks-səda verir. Nəhayət, İsrail oyadılmış, aldanışdan qurtulmuş, tövbəyə gəlmişdir. Nəhayət, xalq Allaha nə dərəcədə hörmətsizlik etdiyini görür. Həqiqi Allahın tələb etdiyi əqlabətən ibadətlə müqayisədə Baal ibadətinin mahiyyəti bütün dolğunluğu ilə aşkara çıxır. Xalq Allahın Öz adını etiraf etmələrinə qədər şəh və yağışı əsirgəməkdəki ədalətini və mərhəmətini anlayır. İndi onlar İlyasın Allahının hər bir bütədən üstün olduğunu qəbul etməyə hazırdırlar.” Prophets and Kings, 153.

Nə Qədər? Musa

“nə vaxta qədər” şəklindəki rəmzi sualın peyğəmbərlik Kəlamında ilk dəfə qaldırıldığı məqam, Musanın dövründə Misirlilərin üzərinə gələn səkkizinci bələdir. Səkkizinci bəla “çəyirtkəldir” (İslamın rəmzi) və onlar “şərq küləyi” ilə (İslamın rəmzi) gətirilir.

Musa ilə Harun fironun yanına gəlib ona dedilər: «İbranilərin Allahı Rəbb belə deyir: Mənim qarşımda alçalmaqdan nə vaxta qədər imtina edəcəksən? Xalqımı burax getsin ki, Mənə qulluq etsin. Yox, əgər xalqımı buraxmaqdan imtina etsən, bax, sabah ölkənin hüdudlarına çəyirtkələr gətirəcəyəm. Onlar yerin üzünü elə örtəcəklər ki, yer görünməyəcək; doludan xilas olub sizə qalan qalıqları yeyəcəklər və çöldə sizin üçün bitən hər ağacı yeyəcəklər. Onlar sənin evlərini, bütün qulluqçularının evlərini və bütün misirlilərin evlərini dolduracaqlar; elə bir mənzərə ki, nə ataların, nə də atalarının ataları yer üzündə olduqları gündən bu günə qədər belə bir şey görüblər». Sonra o, üzünü döndərüb fironun yanından çıxdı.

Fir’ onun xidmətçiləri ona dedilər: “Bu adam nə vaxta qədər bizə tələ olacaq? Qoy kişilər getsinlər ki, Rəbb olan öz Allahlarına xidmət etsinlər; hələ də bilmirsənmi ki, Misir məhv olmuşdur?”

Musa ilə Harun yenidən fironun yanına gətirildi; o da onlara dedi: Gedin, Allahınız Rəbbə qulluq edin; lakin gedənlər kimlər olacaq?

Musa dedi: Biz gənclərimizlə də, qocalarımızla da, oğullarımızla da, qızlarımızla da, sürülərimizlə də, mal-qaramızla da gedəcəyik; çünki biz Rəbbə bayram etməliyik.

O onlara dedi: “Mən sizi və körpələrinizi buraxdığım zaman, qoy Rəbb sizinlə belə olsun; baxın, çünki qarşınızda şəh vardır. Xeyr, belə olmayacaq; indi yalnız kişilər gedib Rəbbə qulluq etsinlər; çünki istədiyiniz də bu idi.” Və onlar fironun hüsurundan qovuldular.

Və Rəbb Musaya dedi: “Çəyirtkələrin Misir torpağı üzərinə gəlib doluşması və dolunun saxladığı hər şeyi, torpağın bütün otlarını yeməsi üçün əlini Misir torpağı üzərinə uzat.” Musa öz əsasını Misir torpağı üzərinə uzatdı; Rəbb bütün o gün və bütün o gecə torpağın üzərinə şərq küləyi gətirdi; səhər olanda şərq küləyi çəyirtkələri gətirdi. Çəyirtkələr bütün Misir torpağı üzərinə qalxdı və Misirin bütün hüdudlarında qondu; onlar olduqca ağır idi; onlardan əvvəl onların bənzəri olan belə çəyirtkələr olmamışdı, onlardan sonra da olmayacaq. Çünki onlar bütün yer üzünün səthini örtüldülər, belə ki, torpaq qaraldı; və onlar dolunun saxladığı torpağın bütün otlarını və ağacların bütün meyvəsini yedilər; beləliklə, bütün Misir torpağında nə ağaclarda, nə də çöl otlarında heç bir yaşıllıq qalmadı.

Sonra Firon tələsik Musanı və Harunu çağırdı və dedi: “Mən sizin Allahınız Rəbbə və sizə qarşı günah etmişəm. İndi isə, yalvarıram, bu dəfəlik yalnız mənim günahımı bağışlayın və Allahınız Rəbbə yalvarın ki, bu ölümü də məndən uzaqlaşdırsın.” O da Fironun yanından çıxıb Rəbbə yalvardı. Rəbb çox qüvvətli bir qərb küləyi əsdirdi; o, çəyirtkələri götürüb Qırmızı dənizə atdı; bütün Misir diyarında bircə çəyirtkə də qalmadı. Çıxış 10:3–19.

Əvvəlcə “İbranilərin Rəbbi Allah” soruşur: “Nə vaxta qədər Mənim qarşımda özünü aşağı tutmaqdan boyun qaçıracaqsan?” sonra isə fironun qulları yenidən fironun soruşdular: “Bu adam nə vaxta qədər bizə tələ olacaq?” Bu sual səkkizinci bələ zamanı verilir və bu, bir neçə səbəbə görə 9/11 ilə uyğunlaşır. Onuncu bələ ilkdöğənlərin öldürülməsidir; bu, çarmıxla uyğunlaşır və onun ardınca Qırmızı dəniz kənarındakı məyusluq gəlir; ilham bunu çarmıxda şagirdlərin məyusluğu ilə uyğunlaşdırır ki, bu da 1844-cü ildə Millerçilərin böyük məyusluğu ilə uyğunlaşır. Bu üç şahidin hamısı bazar qanunu ilə uyğunlaşır. Onuncu bələ bazar qanunudur və ondan iki bələ əvvəl səkkizinci bələ “çəyirtkələri” “şərq küləyi” ilə gətirdi. “Çəyirtkələr” bütün yer üzünü bürüdü, necə ki, İslam bu gün məcburi immiqrasiya vasitəsilə öz qaranlığını yayaraq bütün dünyanı sarsıdır. “Səhra çəyirtkəsi”nin latınca adı “locusta migratoria”dır; bu, təbii aləmdə miqrasiya kimi təcəssüm olunan İslamın immiqrasiya yolu ilə yayılmasını təmsil edir.

Doqquzuncu bələ hiss oluna bilən bir qaranlıq idi.

Və Rəbb Musaya dedi: “Əlini göyə doğru uzat ki, Misir ölkəsinin üzərinə qaranlıq çöksün, elə bir qaranlıq ki, onu hiss etmək olsun.” Musa əlini göyə doğru uzatdı; və bütün Misir ölkəsində üç gün qalın bir qaranlıq oldu. Onlar bir-birini görmədilər və üç gün ərzində heç kəs yerindən qalxmadı; lakin İsrail övladlarının hamısının öz yaşayış yerlərində işığı var idi. Çıxış 10:21–23.

Karmel dağı və İlyas vasitəsilə təmsil olunan “nə vaxta qədər” rəmzində, göydən od endiyi zaman üzə çıxan bir fərq vardır. İlyasın Allahı, Baalın edə bilmədiyini etdi. Millerçi tarixində bu fərq süquta uğramış Sardisçi Protestantlıq ilə Millerçi Adventizm arasında qoyuldu. Musada isə bu fərq qaranlıqla işıq arasında idi. İbrani evlərində işıq var idi. Yeşaya bizə daha sonra bildirir ki, Musanın xəttində işığı olmayanlar — ki, bunlar həm də İlyas tərəfindən məhv edilənlərdir və Millerçi zaman dövründə Protestantlıq örtüsünü itirənlərdir — elə bir “xalq”dır ki, “doğrudan eşidər, amma anlamaz; və doğrudan görər”, “amma dərk etmər.” Sonra bu xalq barəsində belə bir bəyan verilir: “Bu xalqın ürəyini kökəlt, qulaqlarını ağırlaşdır və gözlərini yum; ta ki, gözləri ilə görməsinlər, qulaqları ilə eşitməsinlər, ürəkləri ilə anlamasınlar, dönməsinlər və sağalmasınlar.”

İşi görməyə hazır, lakin qulaq asmayacaq olanlara vəz etmək tapşırığı qarşısında əzilib-qalan Yeşaya “o zaman dedi”: “Ya Rəbb, nə vaxta qədər?”

Misirin on bəlasının son üçü 9/11-dən Bazar qanununadək olan üç addıma şəhadət verir. 11 avqust 1840-cı ildə birinci mələyin xəbəri qüvvətləndirildi, 19 aprel 1844-cü ildə isə ikinci mələk gəldi və 12–17 avqust tarixlərində Exeter düşərgə toplantısında qüvvətləndirildi; üçüncü mələk isə 22 oktyabr 1844-cü ildə gəldi. Üçüncü mələk Bazar qanunu ilə uyğunlaşır və buna görə də üçaddımlı bir prosesi müəyyən edir; çünki birinci və ikinci olmadan üçüncü ola bilməz.

“Birinci və ikinci xəbərlər 1843 və 1844-cü illərdə verilmişdi, və biz indi üçüncü xəbərin bəyanı altındayıq; lakin hər üç xəbər hələ də bəyan edilməlidir. Həqiqəti axtaranlara onların təkrar olunması indi də əvvəl olduğu qədər zəruridir. Qələm və söz vasitəsilə biz bu bəyanı ucaltdırmalı, onların ardıcılığını və bizi üçüncü mələyin xəbərinə gətirib çıxaran peyğəmbərliklərin tətbiqini göstərməliyik. Birinci və ikinci olmadan üçüncü ola bilməz. Bu xəbərləri biz dünyaya nəşrlərdə, çıxışlarda verməli, peyğəmbərlik tarixinin xətti boyunca olmuş şeyləri və olacaq şeyləri göstərməliyik.” Selected Messages, book 2, 104, 105.

Misirin onuncu bəlası ilham vasitəsilə çarmıx və onunla əlaqəli sonrakı məyusluqla uyğunlaşdırılmışdır. Buna görə də onuncu bəla üçüncü xəbərdir; peyğəmbərlik zərurətinə görə ondan əvvəl birinci və ikinci xəbər gəlməlidir. 9/11-də Rəbb Fironun soruşdu: “nə vaxta qədər”, və dərhal bundan sonra Fironun qulluqçuları da soruşdular: “nə vaxta qədər”. Musa Allahın “nə vaxta qədər” sualını Firona çatdırdıqdan sonra və qulluqçular Musanın sualını Firona təkrarlamazdan dərhal əvvəl, Musa bir dönüş nöqtəsini belə qeyd edir: “üzünü çevirib Fironun yanından çıxdı”. Çıxış 10:6.

11 Sentyabr peyğəmbərlik xarakterli dönüş nöqtəsi idi; bu, Musanın şərq küləyi ilə gələn çəyirtkə bəlasını göndərdiyi zamanla əvvəlcədən obrazlı şəkildə göstərilmişdi.

“Millətlərin və kilsənin tarixində dönüş nöqtələri olan dövrlər vardır. Allahın ilahi tədbiri ilə, bu müxtəlif böhranlı anlar yetişdiyi zaman, həmin vaxt üçün işıq verilir.” Bible Echo, 26 avqust 1895.

Növbəti bəla, hansı sinfə aid olduğundan asılı olaraq, ya qaranlıq, ya da işıq hasil etdi. 11 sentyabr “millətlərin və kilsənin tarixində bir dönüş nöqtəsi” idi. Həmin anda Allahın xalqı geri dönməyə və qədim yollarda yeriməyə çağırıldı, lakin onlar həmin yollarda yeriməkdən imtina etdilər və şeypurun səsinə qulaq asmadılar. İlyasdan sonra qaranlıqla işıq arasında bir ayrılıq həyata keçirildi və Musa soruşdu: “nə vaxta qədər?” O, həmin parçada daha sonra belə bildirir:

“Millətlərin və kilsənin tarixində dönüş nöqtəsi olan dövrlər vardır. Allahın inayəti ilə, bu müxtəlif böhranlı məqamlar yetişdiyi zaman, həmin vaxt üçün nur verilir. Əgər o qəbul edilərsə, ruhani irəliləyiş olur; əgər rədd edilərsə, bunun ardınca ruhani tənəzzül və iman gəmisinin qəzaya uğraması gəlir.” Bible Echo, 26 avqust 1895.

“nə vaxta qədər” mövzunu növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

1842-ci ilin may ayında Massaçusets ştatının Boston şəhərində Ümumi Konfrans çağırıldı. Bu toplantının açılışında Haverhildən olan qardaşlar Charles Fitch və Apollos Hale, peyğəmbərlik rəqəmləri ilə birlikdə, onların yerinə yetməsinə göstərən, parça üzərində təsvir etmiş olduqları Daniel və Yəhyanın şəkilli peyğəmbərliklərini təqdim etdilər. Qardaş Fitch Konfrans qarşısında öz cədvəlindən izah edərkən dedi ki, bu peyğəmbərlikləri araşdırarkən düşünmüşdü ki, burada təqdim olunduğu kimi bir şey hazırlaya bilsə, bu, mövzunu sadələşdirər və onu dinləyicilərə təqdim etməyi onun üçün daha asan edərdi. Yolumuzda burada daha çox nur var idi. Bu qardaşlar, Rəbbin 2.468 il əvvəl Habakuka öz görüntüsündə göstərdiyini yerinə yetirirdilər və belə demişdi: “Görüntünü yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Çünki görüntü hələ müəyyən olunmuş vaxt üçündür.” Habakkuk 2:2.

“Mövzu ilə bağlı müəyyən müzakirədən sonra, bunun kimisindən üç yüz nüsxənin litoqrafiya üsulu ilə çap olunması yekdilliklə qərara alındı və bu tezliklə həyata keçirildi. Onlar ‘43 qrafikləri’ adlandırıldı. Bu, çox mühüm bir Konfrans idi.” Joseph Batesin Avtobioqrafiyası, 263.

“Mən gördüm ki, 1843 cədvəli Rəbbin əli ilə yönəldilmişdi və ona dəyişiklik edilməməlidir; rəqəmlər Onun istədiyi kimi idi; Onun əli bəzi rəqəmlərdə olan bir xətanın üzərində idi və onu gizlətdi ki, Onun əli götürülənədək heç kəs onu görə bilməsin.” Early Writings, 74.

“‘Əsl imanın’ üzərində durduqları zaman, İkinci Gəliş mühazirəçilərinin və nəşrlərinin yekdil şahidliyi belə idi ki, cədvəlin nəşri Habakkuk 2:2, 3 ayələrinin yerinə yetməsi idi. Əgər cədvəl peyğəmbərliyin bir mövzusu idisə (və bunu inkar edənlər əsl imanı tərk edirlər), onda buradan belə nəticə çıxır ki, 2300 günün hesablanacağı il e.ə. 457 idi. ‘Görüm’ün ‘gecikməsi’, yaxud bir gecikmə vaxtının olması üçün 1843-cü ilin ilk nəşr olunmuş vaxt olması zəruri idi; həmin vaxtda bakirə dəstəsi zamanın böyük mövzusu üzərində mürgüləməli və yatmalı idi, məhz Gecəyarısı Harayı ilə oyadılacaqlarından dərhal əvvəl.” Second Advent Review and Sabbath Herald, I cild, 2-ci nömrə, James White.